445: "Veliden Yardım İstedim İcabet Etti" Şüphesi

Ömer Faruk

27 Haz, 2019

https://ilimvecihat.com

SORU

Selamun aleykum hocam. Çok çok acil bir sorum var, lütfen aydınlatın! Sorum şu; darda kaldığında büyük bir sıkıntı içerisinde Felak Nas surelerini okuyup "MEDED YA ABDÜLKADIR GEYLANI" manevi doktorumuz diyorlar(!) apaçık şirk olduğuna dair delil getirsem de videolar izlese de Kuran'da ayet okusa da alimlerin görüşlerini bilse de VAHHABi diyor annem bana. Ve üstelik medet umanlar sıkıntıları gideriliyor rüyalarına Abdülkadir Geylani geliyor veya Süleyman Hilmi Tunahan. Niçin rüyalara girerler peki madem ki şirki Ekber? Sıkıntıları gideriliyor, baş ağrısı kalmıyor deyince veya rüya da görüp uyanınca iyileşiyor. Bu nedir? Lütfen aydınlatın!!! jazakAllahu khayran.

CEVAP

Ve aleykumusselam ve rahmetullah.

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسولنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

Evet, Allah'tan başkalarına dua ederek onlardan yardım istemenin şirk olduğunu söylediğimizde kimileri: *"Allah'ın veli bir kulunu yardıma çağırdığımızda gelip bize icabet ettiklerini, sıkıntılarımızın giderildiğini görmekteyiz. Bu, tecrübe edilmiş bir durumdur"* demektedirler. Bu kimselere şöyle cevap verilir:

1) Bu, yaptığınızın meşru olduğunu göstermez. Bir işin dinde/Allah katında meşru olduğu ancak Kur'ân ve Sünnet'e bakılarak bilinebilir. Naslar ise açık bir şekilde Allah'tan başkasına seslenip, yalvarıp yani ona dua edip ondan yardım talep etmenin şirk olduğunu ortaya koymaktadır. *"Ben yaptım oldu, kaç kere denedim neticesini gördüm"* gibi lafların bu naslar karşısında hiçbir kıymet-i harbiyesi yoktur.

2) Dua ettiğiniz ölüler bırakın size icabet etmeyi, ayetin açık ifadesiyle sizin çağrınızdan haberdar dahi değillerdir. Aslında size icabet edip sıkıntılarınızı gideren, kendilerine dua ettiklerinizin hiçbir etkisi olmaksızın yalnızca Allah Teâlâ idi. O şöyle demiştir:

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ. وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

"Allah'ın dışında kıyamet gününe kadar kendisine icabet

edemeyecek kimseye (ölüye) dua edenden daha sapık kim olabilir? Oysaki onlar bunların duasından habersizdirler. İnsanlar (kıyamet günü) bir araya toplandıkları zaman dua ettikleri kimseler onlara düşman olurlar ve onların (kendilerine yönelttikleri) bu ibadetlerini kabul etmezler (bundan beri olurlar.)” *(Ahkâf Sûresi; 5. ve 6. Âyet)*

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَإِلَهٌ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ

“Kendisine dua ettiği zaman darda kalmış olana kim icabet edebilir, sıkıntıyı kaldırabilir ve sizi yeryüzünün hakimleri yapabilir? Allah ile beraber başka bir ilah mı var? Ne kadar az düşünüyorsunuz.” *(Neml Sûresi; 62. Âyet)*

Fakat sizin onlara dua ederek şirk koşmanızın akabinde Allah Teâlâ’nın isteklerinizi yerine getirmesi O’nun bir imtihanıdır. Allah Teâlâ, ‘bu gibi olayların meydana gelmesine aldanarak hala bu şirk eyleme devam edecek misiniz, yoksa bu eylemin Allah’ın reddettiği, gazap ettiği bir iş olduğunu ifade eden Kur’ân ve Sünnet naslarına mı kulak asacaksınız’ diye sizi bu şekilde denemek istiyor. Tıpkı A’râf Sûresi 163. ayette bahsedilen İsrail oğullarını imtihan ettiği gibi:

وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

“Onlara, deniz kıyısında bulunan kasaba halkının durumunu sor. Hani onlar cumartesi gününde (balık avlama yasağını çiğneyerek) haddi aşıyorlardı. Cumartesi günlerinde balıklar meydana çıkarak çokça onlara geliyordu. Cumartesinin dışındaki günlerinde ise gelmiyorlardı. İşte biz, yoldan sapmaları sebebiyle onları böyle imtihan ediyorduk.”

3) Bu, Allah Teâlâ’nın bir istidrâcıdır. Allah (celle celâluh) şöyle buyurmuştur:

سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ. وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

“Onları bilmedikleri bir yönden derece derece (helaka) yaklaştırıyoruz. Onlara mühlet veriyorum. Muhakkak ki benim tuzağım çok sağlamdır.” *(A’râf Sûresi; 182. ve 183. Âyet, Kalem Sûresi; 44. ve 45. Âyet)*

“Derece derece yaklaştırıyoruz” manasındaki سَنَسْتَدْرِجُ ifadesinin masdarı olan

“الاســـــتدراج (İstidrâc)” kelimesi: derece derece, yavaş yavaş yukarı çıkarmak veya aşağı indirmek, yani hedefe götürmek/yaklaştırmak anlamına gelir. Dahhâk *(rahimehullah)* ayeti şöyle açıklamıştır: *“Her ne zaman bize karşı bir günah işleseler biz de onlara nimetimizi yenileriz.”* Allah Teâlâ onlara nimetler; rızık, afiyet, galibiyet, musibetin defedilmesi v.s. verince, aldanıp bunların Allah’ın kendilerine bir lütfu olduğunu, Allah Teâlâ’nın kendilerini sevdiğini, üzerinde bulundukları yolun doğru olduğunu zannederek günahlarına devam ederler. Halbuki bu durum zannettiklerinin aksinedir; Allah Teâlâ onlara verdiği nimetleri ile tevbe etmelerini unutturmakta, onlar da günahlarını artırmakta, böylece helaka doğru gitmektedirler. Sonunda bunun bir *“istidrâc”* olduğundan gaflet içindelerken Allah’ın azabı onları ansızın yakalayıverir.

4) Size o dua ettiğiniz kimselerin suretinde gelerek veya böyle olmadan sizlerle konuşan ve isteklerinizi yerine getiren şeytandır, yardım istediğiniz kimseler değil!

Ve’l-hamdu lillâhi Rabbi’l-âlemîn.